

*„Szeretéként élve, odaadva életünket az Isten kezébe,
megyünk bátran,
és nem lesz félelem a szívünkben, hiszen a szeretet elűzte a
félelmeket.
Megyünk a végtelen Szeretet emésztő Tüzébe, az örökké égő
élő Lángba,
és benne mindörökké égünk, és mindörökké élünk.”*

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe

Mal 3,1-4
Lk 2,22-40

Ki tudja majd elviselni jövetele napját? Ki állhat meg az Ő színe előtt, amikor megjelenik?

A próféta kérdését mi is tegyük fel önmagunknak.

Jézus, íme, megérkezik. Jön, és olyan Ő valóban, mint a tűz.

Olyan, amilyen az olvasztó kemence lángja, amilyen a gyertyaláng.

Jézus úgy jön, amilyen a szeretet. A Szeretet lobogó Tüze Ő, Ő az Áldozat.

Önmagát adja oda.

Azért adja oda önmagát, mert úgy szeretett bennünket, hogy önmagának sem kegyelmezett.

Mert úgy szeretett bennünket, hogy a Szeretet emésztő Tüze áldozattá tette Őt érettünk.

És Őelőtte, az Áldozat lobogó Tüze előtt, a Szeretet emésztő lángjának színében ki állhat meg?

Hogyan léphetünk az Ő színe elé? Egészen egyszerűen.

Csak lángra kell lobbannia a mi szívünkben is a szeretetnek,

csak szeretetként kell odamennünk a Szeretet elé,

csak oda kell adnunk nekünk is az életünket egészen maradéktalanul az Ő kezébe.

Áldozattá kell lennünk az Istennek. Apró, kicsi lángok, apró, kicsi fohászok, Isten szeretetei.

Apró, kicsi lángok, a Szeretet fényének ragyogásai a világban.

Szelídségek és békék, irgalmak és megbocsátások, - ez a mi áldozattá váló életünk.

És akkor, ha föllobban a gyertya lángja, ha önmagunkat áldozatként,

a Szeretet tüzeiben odaadott áldozatként megyünk Krisztus elébe,

akkor Ő tetszéssel fogad minket, hiszen önmagára ismer mibennünk.

Egészen kicsinyben, egészen parányian, mégis a végtelen Szeretet emésztő tüzéhez hasonlíthatóan,

lángként, a Szeretetben áldozattá váltan. És ekkor úgy néz reánk, mint testvérré, és nem szégyell minket, hanem megvall bennünket testvérenek.

Nem mondja nekünk: Idegenek vagytok, távozzatok tőlem.

Nem mondja nekünk: Nem ismerlek titeket. Nem mondja: szolgák; azt mondja: testvérek.

És testvérként vall meg bennünket Ő, e lobogó Láng.

A Szeretet emésztő Tüze testvérként vall meg bennünket az Atya színe előtt. Ő a Szeretet.

És odavisz - nem szégyenkezve - az Atyához. És az Atya is látva életünket, látva a lobogó lángot,

látva, hogy szeretetben áldozattá lett az életünk, hogy odaadtuk az Ő kezébe,

az Atya is tetszéssel fogad minket, befogad a Szeretet,
mert szeretetté váltan hozzá hasonlóan érkezünk Hozzá.
Ki mehet tehát az Úr elébe? Ki állhat meg az Ő színe előtt?
Ki közelíthet a Szeretethez, a Lánghoz, az emésztő Tűzhöz? A szeretet mehet
Hozzá.

*Szeretéként élve, odaadva életünket az Isten kezébe, megyünk bátran,
és nem lesz félelem a szívünkben, hiszen a szeretet elűzte a félelmeket.
Megyünk a végtelen Szeretet emésztő Tüzébe, az örökké égő élő Lángba,
és benne mindörökké égünk, és mindörökké élünk.
Ámen.*

2022. február 2.

Takács Gyula plébános atya